

Sygnatura akt: V GC 1058/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 14 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Sowa

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko: A. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powódki (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 5.431,41 zł (pięć tysięcy czterysta trzydzieści jeden złotych 41/100) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 121,84 zł od dnia 22 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r.,

oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 121,84 zł od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- 1.970,55 zł od dnia 02 lutego 2016r. do dnia zapłaty,
- 161,78 zł od dnia 23 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty,
- 1.321,63 zł od dnia 21 października 2016r. do dnia zapłaty,
- 1.479,73 zł od dnia 17 grudnia 2016r. do dnia zapłaty,
- 375,88 zł do dnia 27 stycznia 2017r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powódki (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 2.067,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt V GC 1058/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w G. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył w dniu 07.04.2017r. w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 5.431,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot szczegółowo w pozwie wskazanych. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podał, że pozwany zawarł z powodem umowę sprzedaży energii elektrycznej. Pozwany nie wywiązał się z zawartej między stronami umowy, albowiem nie dokonał płatności za dostarczoną energię elektryczną.

Postanowieniem z dnia 20.04.2017r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 03.07.2017r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż roszczenie dochodzone przez powoda jest bezpodstawne, albowiem dokonywał płatności należności na bieżąco. Ponadto składał reklamację powodowi, w której wzywał go do korekty wystawionej faktury z uwagi na trwający w tym okresie sezon urlopowy w jego firmie i związany z tym znikomy pobór energii elektrycznej. W odpowiedzi na powyższe powód dokonał wyjaśnienia, że wysokość kwestionowanej przez pozwanego faktury wynika z faktu, że wcześniejsze odczyty były zaniżone, przez co sporna faktura uległa proporcjonalnemu powiększeniu w stosunku do poprzedzających miesięcy.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił co następuje:

Powód (...) S.A. z siedzibą w G. jest wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Pozwany A. K. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w K..

Okoliczności bezsporne.

Strony łączyła Umowa sprzedaży energii elektrycznej Nr (...) z dnia 05.10.2001r. Powód, w zakresie prowadzonej przez siebie działalności, zobowiązał się dostarczać energię elektryczną pozwanemu do obiektu zlokalizowanego w K. przy ul. (...). Pozwany natomiast zobowiązał się regulować należności terminowo na podstawie faktur wystawianych przez powoda. Zgodnie z §4 ust. 7 umowy powód zastrzegł sobie prawo zaliczania bieżących wpłat na pokrycie najstarszych długów oraz prawo wyboru kolejności pokrycia należności głównych i odsetek w przypadku nieterminowego regulowania należności przez odbiorcę.

W myśl §8 pkt 2 Ogólnych Warunków Umowy stanowiących integralną część umowy rozliczenia z tytułu sprzedanej energii miały odbywać się w okresach rozliczeniowych, w oparciu o faktury VAT wystawiane na podstawie danych pomiarowych przekazanych powodowi przez Operatora Systemu Dystrybucyjnego (...). Odczyty wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonywane były przez (...). W myśl pkt 5 OWU strony dopuszczały możliwość rozliczania wg szacowanej wielkości wskazań układu, w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej dla miejsca dostarczania energii. Zgodnie z pkt 11 OWU strony ustaliły, iż jeżeli okaże się, że wskutek wnoszenia przez odbiorcę energii należności na podstawie prognozowanego zużycia energii elektrycznej powstania nadpłata lub niedopłata, wówczas nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu, natomiast niedopłata doliczana jest do pierwszej faktury za najbliższy okres rozliczeniowy. W myśl pkt 12 OWU w przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze, odczycie lub innych nieprawidłowości wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, które spowodowały zawyżenie lub zaniżenie należności za pobraną energię elektryczną sprzedawca dokona korekty uprzednio wystawionych faktur VAT. Zaś zgodnie z pkt 16 OWU reklamacja nie zwalnia odbiorcy od terminowego regulowania płatności.

Dowód: umowa k. 33-33v, OWU k 34-35v.

Pozwany podpisał umowę i otrzymał załączone do niej Ogólne Warunki Umowy.

Okoliczność bezsporna.

W związku z dokonaną sprzedażą energii elektrycznej powód wystawił pozwanemu faktury VAT: w dniu 04.12.2015r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.420,62 zł z terminem płatności przypadającym na dzień 21.12.2015r., w dniu 13.01.2015r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 12.345,15 zł z terminem płatności przypadającym na dzień 01.02.2016r.; w dniu 05.08.2016r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 9.477,82 zł z terminem płatności przypadającym na dzień 22.08.2016r.; w dniu 06.10.2016r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 9.701,58 zł z terminem płatności przypadającym na dzień 20.10.2016r.; w dniu 02.12.2016r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.874,90 zł z terminem płatności przypadającym na dzień 16.12.2016r. oraz w dniu 05.01.2017r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.807,29 zł z terminem płatności przypadającym na dzień 26.01.2017r.

Dowód: faktury VAT k. 22-31.

Dnia 01.01.2016r. pozwany złożył powodowi reklamację dotyczącą faktury nr (...), nieobjętej pozwem wniesionym w niniejszej sprawie, z uwagi na jej zawyżenie.

Dowód: reklamacja k. 65; faktura VAT k. 66.

W odpowiedzi na powyższą reklamację, pismem z dnia 28.07.2016r., powód poinformował pozwanego, iż brak jest podstaw do jej uwzględnienia, albowiem odczyt dokonany z licznika pozwanego jest prawidłowy, a wcześniejsze odczyty były zaniżone, przez co faktura nr (...) uległa proporcjonalnemu powiększeniu w stosunku do poprzedzających miesięcy. Z powyższym stanowiskiem nie zgodził się pozwany podtrzymując swoją reklamację pismami z dnia 03.08.2016r., 04.08.2016r., 08.08.2016r. oraz 09.08.2016r.

Dowód: pismo powoda k. 56, 68-68v, pisma pozwanego k. 72-79, 83.

Dnia 03.10.2016r. pozwany wezwał pozwanego do dokonania korekty jego zdaniem nieprawidłowo naliczonych faktur VAT nr (...).

Dowód: pismo pozwanego k. 52-55.

Pozwany uiścił na rzecz powoda część należności wynikających z faktur VAT.

W dniu 18.08.2016r. uregulował kwotę 1.357,06 zł na poczet faktury nr (...). Dnia 20.10.2016r. dokonał wpłaty w wysokości 1.321,63 zł na poczet faktury (...), W dniu 15.12.2016r. dokonał płatności w kwocie 1.479,73 zł na poczet faktury (...), zaś w dniu 17.01.2017r. uregulował kwotę 375,88 zł na poczet faktury nr (...).

Dowód: faktury VAT k. 22-31, potwierdzenia zapłaty k. 57-58, 61-62, 64.

Wpłaty zostały zaksięgowane na zaległe należności.

Wpłata w wysokości 1.357,06 zł została zaksięgowana na należności główne wynikające z: faktury VAT nr (...) (574,44 zł), noty odsetkowej nr (...) (218,80 zł), noty obciążeniowej nr (...) (40,39 zł), faktury VAT nr (...) (483,56 zł) oraz noty odsetkowej nr (...) (39,87 zł).

Wpłata w wysokości 1.321,63 zł została zaksięgowana na należności główne wynikające z: faktury VAT nr (...) (281,78 zł), noty obciążeniowej nr (...) (40,39 zł), faktury VAT nr (...) (364,18 zł) oraz faktury VAT nr (...).

Wpłata w wysokości 1.479,73 zł została zaksięgowana na należności główne wynikające z: noty odsetkowej nr (...) (72,26 zł), faktury VAT nr (...) (1.371,23 zł) oraz noty odsetkowej nr (...) (36,24 zł).

Wpłata w wysokości 375,88 zł została zaksięgowana na należności główne wynikające z: faktury VAT nr (...) (335,49 zł) oraz noty obciążeniowej nr (...).

Okoliczności bezsporne, nadto pismo procesowe powoda k. 99v-100.

W dniach 23.05.2016r., 20.07.2016r. oraz 23.11.2016r. powód wystawił na rzecz pozwanego noty odsetkowe odpowiednio nr (...) na kwotę 39,87 zł, (...) na kwotę 218,90 zł oraz (...) na kwotę 36,24 zł za opóźnienia w płatnościach, a w dniach 07.06.2016r., 06.10.2016r. i 02.12.2016r. noty obciążeniowe z tytułu monitów windykacyjnych od wezwań do zapłaty, każdorazowo na kwotę po 40,39 zł.

Dowód: noty odsetkowe k. 107-109; noty obciążeniowe k. 110-112.

Wobec braku zapłaty całości należności wynikających z ww. not i faktur VAT, pismem z dnia 08.02.2017r. pozwany został wezwany do zapłaty należności w łącznej wysokości 5.431,41 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Do dnia wniesienia pozwu pozwany nie uregulował żądanej należności.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 36.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów oraz przesłuchania pozwanego.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty, z których dowód przeprowadzono w toku postępowania. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości, nie zostały one również zakwestionowane przez żadną ze stron procesu (art. 230 kpc).

Sąd uznał za prawdziwe również zeznania pozwanego. Jednakże były one zbyt mało konkretne, by czynić je podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd zważył co następuje :

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, iż strony postępowania łączyła zawarta w dniu 05.10.2001r. Umowa Nr (...) sprzedaży energii elektrycznej, w ramach której pozwany nabywał od powoda energię elektryczną.

Umowa sprzedaży energii elektrycznej należy do umów o charakterze cywilnoprawnym, o czym przesądza art. 555 kc, zgodnie z którym przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii. Cechą wyróżniającą tę umowę jest ekwiwalentność świadczeń, gdyż za dostarczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne energię lub paliwa odbiorca zobowiązuje się zapłacić odpowiednią cenę.

W świetle poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wykonanie przez powoda ciężących na nim obowiązków wynikających z zawartej pomiędzy stronami umowy nie budziło wątpliwości Sądu. Pozwany zaś nie wykonał spoczywającego na nim obowiązku w postaci zapłaty umówionej (co wynika z treści umowy i faktur VAT) ceny w całości.

Pozwany w odpowiedzi na pozew zakwestionował prawidłowość naliczenia przez powoda kwot za sprzedaną energię elektryczną, a w konsekwencji okoliczność, iż bieżące kwoty były księgowane na zaległe należności. Jednakże nie wykazał, że jakiegokolwiek nieprawidłowości miały miejsce. Zaś o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, który mógłby ocenić, w oparciu o wiedzę specjalną, czy układ pomiarowo-rozliczeniowy funkcjonował prawidłowo i został poprawnie odczytany pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wnioskował.

Pozwany uiszczył na rzecz powoda część należności wynikających z faktur VAT.

W dniu 18.08.2016r. uregulował kwotę 1.357,06 zł na poczet faktury nr (...). Dnia 20.10.2016r. dokonał wpłaty w wysokości 1.321,63 zł na poczet faktury (...). W dniu 15.12.2016r. dokonał płatności w kwocie 1.479,73 zł na poczet faktury (...), zaś w dniu 17.01.2017r. uregulował kwotę 375,88 zł na poczet faktury nr (...). Wpłaty te zostały przez powoda zaliczone na pokrycie zaległych należności, zgodnie z §4 ust. 7 łączącej strony umowy sprzedaży energii elektrycznej.

W myśl §8 pkt 12 cytowanych wyżej Ogólnych Warunków Umowy w przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze, odczycie lub innych nieprawidłowości wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, które spowodowały zawyżenie lub zaniżenie należności za pobraną energię elektryczną sprzedawca dokona korekty uprzednio wystawionych faktur VAT.

Takie zaniżenie należności za pobraną energię elektryczną zostało stwierdzone przez powoda u pozwanego. Powód dokonał korekty faktury VAT nr (...), nie objętej pozwem wniesionym w niniejszej sprawie, jednakże kolejne faktury, już będące przedmiotem procesu, były powiększone o należność wynikającą z tej właśnie faktury. Pozwany złożył reklamację, jednakże w myśl §8 pkt 16 OWU reklamacja nie zwalnia odbiorcy od terminowego regulowania płatności. Pozwany dokonując zapłaty za bieżące faktury uiszczał zatem jedynie część należności wynikających z faktur nr (...).

Pozwany, zgodnie z art. 6 kc zobligowany był do przeprowadzenia dowodu prawdziwości swych twierdzeń. Do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika zaś należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (tak SN w wyroku z dnia 19.11.1997r. I PKN 375/97 OSNP 1998/18/537). Zaś zgodnie z treścią art. 6 kc i art. 232 kpc inicjatywa dowodowa spoczywa w rękach strony, a nie zaś Sądu i pouczenie w zakresie konkretnych dowodów nie jest obowiązkiem Sądu (por. SN w wyroku z dnia 11.10.2000r. II UKN 33/00 OSNP 2002/10/251).

Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa zatem na stronach. Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem. Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą.

Mając na uwadze powyższe powództwo należało uwzględnić, czemu Sąd dał wyraz w pkt 1 sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481§1 kc w zw. z art. 476 kc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98§1 i 2 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 250,00 zł obliczona zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2016 r., poz. 623 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego stron w kwocie po 1.800,00 zł obliczone zgodnie z §6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 09.09.2000r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 86, poz. 960 ze zm.).

Pozwany przegrał proces w całości, musiał więc w całości ponieść jego koszty. Dlatego też Sąd zasądził od niego na rzecz powoda kwotę 2.067,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2 sentencji wyroku).

SSR Katarzyna Górna-Szuława